Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

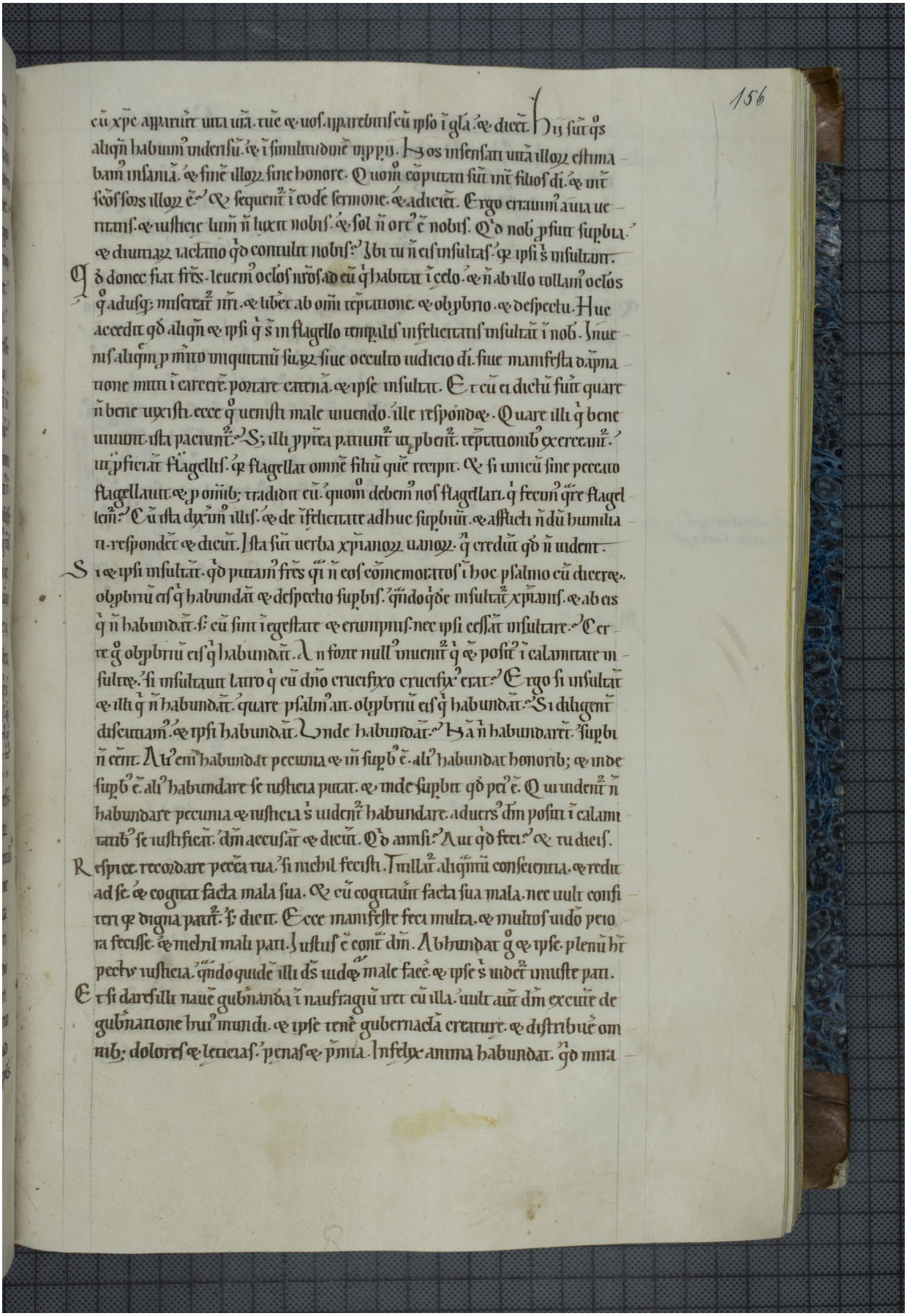

156

cū xpo apparuit uita uīa. tuc & uos apparebitis cū ipso ī glā. & dicet. Hi sūt qs
aliqn̄ habuim̄ ūdensū. & ī simulitudinē nrā. Hos insensati uitā illōr estima
bam̄ insaniā. & finē illōr sine honore. Quom̄ cōputatu sūt inter filios dī. & inter
scōs sors illōr ē. Et sequent ī eōdē sermone. & adicient. Ergo erraum̄ a uia ue
ritatis. & iustitie lum̄ n̄ luxit nobis. & sol n̄ ortus ē nobis. Quid nob̄ profuit superbia.
& diuitarū iactatio quid contulit nobis? Ubi tu n̄ eis insultas. & ipsi s insultant.
Quid donec fiat fres. leuem̄ oculos nros ad eū q habitat ī celo. & n̄ ab illo tollam̄ oculos
q adusq; misereat nr̄i. & liberet ab omni tentatione. & obprobrio. & despectu. Huc
accedit quod aliqn̄ & ipsi q s in flagello tempatis infelicitatis insultat ī nob̄. Inue
nis aliqm̄ p mrito uiquitatis suae siue occulto iudicio dī. siue manifesta dāpna
tione mitti ī carcerē. portare catenā. & ipse insultat. Et cū ei dictū fuit quare
n̄ bene uixisti. ecce q uenisti male uiuendo. ille respondet. Quare illi q bene
uiuunt. ista patiunt? Si illi pprīa patiunt ut probentur. tentationib exercean̄t.
ut proficiat flagellis. & flagellat omnē filiū quē recipit. & si uniū sine peccato
flagellauit. & p omib; tradidit eū. quom̄ debem̄ nos flagellari q fecim̄ qre flagel
lam̄? Cū ista dixim̄ illis. & de infelicitate adhuc superbiūt. & afflicti n̄ dū humilia
ti. respondet & dicūt. Ista sūt uerba xpianōr uanōr. q credūt quod n̄ uident.
Si & ipsi insultant. quod putam̄ fres qui n̄ eos commemoratos ī hoc psalmo cū dicere.
obprobriū eis q habundant & despectio superbis. quando quōe insultat xpianis. & ab eis
q n̄ habundant. si cū sint ī egestate & erumpnis. nec ipsi cessat insultare. Certe
q obprobriū eis q habundant. An fonte nullū inuenit q & posit ī calamitate in
sultare. si insultauit latro q cū dno crucifixo crucifix erat? Ergo si insultat
& illi q n̄ habundant. quare psalm̄ ait. obprobriū eis q habundant. Si diligenter
discutam̄. & ipsi habundant. Unde habundant? Ha n̄ habundarent. superbi
n̄ essent. Aut em habundat pecunia & in superb ē. ali habundat honorib; & inde
superb ē. ali habundare se iustitia putat. & inde superbit quod pe ē. Qui uident n̄
habundare pecunia & iustitia s uident habundare. aduers dm posit ī calami
tatib se iustificant. dm accusat & dicūt. Quid admisi? Aut quid feci? & tu dicis.
Respice recordare pecca tua. si nichil fecisti. Tullat aliqm̄ consciencia. & redit
ad se. & cogitat facta mala sua. & cū cogitauit facta sua mala. nec uult confi
teri & digna pauit. Et dicit. Ecce manifeste feci multa. & multos uido peio
ra fecisse. & nichil mali pati. Iustus ē cont dm. Abundat q & ipse. plenū hī
pectus iustitia. quando quide illi ds uidet male facere. & ipse s uidet iniuste pati.
Et si dare illi naue gubnanda ī naufragiū iret cū illa. uult aut dm executē de
gubnatione hui mundi. & ipse tenē gubernacla creaturē. & distribuē om
nib; dolores & letitias. penas & pmia. Infelix anima habundat. quod mira